

# Η ιταλική ταραντέλα και τα ντέφια του ευρώ

Γιάννης Νικολόπουλος

**Δεν υπάρχει ένας κάποιος νεφελώδης «ευρωσκεπτικισμός» που είναι νεοφιλελευθερισμός και φασισμός με αιδημοσύνη για το όνομά του.**

Η ταραντέλα είναι ένας χορός της Ιταλίας, ο οποίος χορεύεται σε γρήγορο ρυθμό και με την συνοδεία κρουστών οργάνων, ενώ οι χορευτές κρατούν και χτυπούν ντέφια στη διάρκεια των βημάτων και μπερδεύονται αναμεταξύ τους, μιμούμενοι τους σπασμούς κάποιου που βρίσκεται σε διονυσιακή έκσταση.

Η πολιτική κατάσταση στην Ιταλία θυμίζει έναν τέτοιο χορό – η χώρα βρίσκεται σε κατάσταση αλληλομπερδέματος και έκστασης, μόνο που αυτή τη φορά τα ντέφια, τα κρατούν οι Βρυξέλλες και το Βερολίνο, η Φρανκφούρτη και το Στρασβούργο. Τα γεγονότα είναι φαντάζομαι γνωστά οπότε θα προχωρήσουμε σε ορισμένες παρατηρήσεις.

**Παρατήρηση 1η :** Δεν υπάρχει κάποιος νεφελώδης «ευρωσκεπτικισμός» που θα οδηγήσει τις ευρωπαϊκές κοινωνίες και τις υποτελείς τάξεις έξω από την κατάσταση μόνιμης έκτακτης ανάγκης, πολεμικού καπιταλισμού και κινεζοποίησης των εργαζομένων. Δεν υφίσταται τέτοια πολιτική πρόταση – υφίστανται οι αντικατοπτρισμοί των χρεοκοπημένων αστικών κομμάτων της δεξιάς και της ακροδεξιάς που ντρέπονται να πουν το όνομά τους.

Ντρέπονται να πουν ανοικτά και καθαρά ότι είναι κομμάτι του προβλήματος, κομμάτι της προηγούμενης κατάστασης, τμήμα της διαφθοράς και της βίας και στην περίπτωση της Ιταλίας, τμήμα της μαφίας του παρασκηνίου. Ντρέπονται να πουν ότι είναι νεοφιλελεύθεροι και ρατσιστές ή ανοικτά φασίστες. Και η όποια

Αριστερά πολεμάει εναντίον του καπιταλισμού και της ΕΕ δεν έχει καμιά δουλειά είτε να συνδιαλέγεται είτε να υποστηρίζει τέτοιες κυβερνήσεις και κομματικούς σχηματισμούς, συντηρώντας στα μάτια και τα αυτιά των εκλογικών σωμάτων και των μαζών έναν φαύλο κύκλο πολιτικής εκπροσώπησης και τις βολικές για το σύστημα αυταπάτες ότι η λύση στην καπιταλιστική κρίση θα έρθει (πάλι!;μπουχτίσαμε!) από τα δεξιά – που βαφτίζονται ρεαλιστές και κέντρο – και τα άκρα δεξιά – που βαφτίζονται «αντισυστημικοί» και «ευρωσκεπτικιστές».

**Παρατήρηση 2η :** Η Ευρωπαϊκή Ένωση (και σε δεύτερο χρόνο, η Ευρωζώνη) έμαθαν όχι μόνο να ζουν αλλά να πριμοδοτούν κυβερνήσεις με ακροδεξιές συνιστώσες και εκατοντάδες σκελετούς στο ντουλάπι. Παραδείγματα; Άφθονα – η Ελλάδα του 2011, όταν ο ΛάΟΣ του Καρατζαφέρη έγινε δεκανίκι του τραπεζίτη Παπαδήμου στην πρωθυπουργία. Νωρίτερα, και έως σήμερα, η Ουγγαρία του Όρμπαν. Αργότερα, ξανά η Ελλάδα, με τους ΑΝΕΛ στη συγκυβέρνηση προ και κυρίως μετά του τρίτου μνημονίου. Στο μεσοδιάστημα, η Αυστρία του αριστούχου χωρίς πτυχίο επαγγελματία σκιέρ Κουρτς (καγκελάριος όνομα και πράμα, μιας και στα γερμανικά το επίθετο σημαίνει Μικρούλης) με τους νοσταλγούς του Άνσλους σε καίρια υπουργεία. Σχεδόν σταθερά, η Ισπανία της κομματικής συμμορίας του Λαϊκού Κόμματος που καταδικάζεται για διαφθορά στις δικαστικές αίθουσες. Η ίδια η κήρυκας της αγίας διαφάνειας και της καθαγιαστικής λιτότητας Γερμανία που 'χε υπουργό Οικονομικών και τώρα πρόεδρο της Μπούντενσταγκ, τον υπεύθυνο για τα μαύρα ταμεία των Χριστιανοδημοκρατών επί Κολ – ναι, ο Σόιμπλε είναι αυτός. Ακόμη και το Μπρέξιτ θα έρθει να κουμπώσει στις μεθοδεύσεις και τις προτεραιότητες των αντιδραστικών πτερύγων του Συντηρητικού Κόμματος της Βρετανίας.

Τι μύγα τσε-τσε τσίμπησε τον Ματαρέλα και τις Βρυξέλλες, όταν μάλιστα ο προτεινόμενος Κόντε (όχι ο προπονητής της Τσέλσι, ο άλλος, ο κύριος καθηγητής με το μισό βιογραφικό, πλαστό και ατεκμηρίωτο, ένα ακόμη δείγμα της...αξιοπιστίας του «ευρωσκεπτικισμού») διαρρήγνυε τα ιμάτιά του ότι δεν ετίθετο

θέμα σύγκρουσης μεταξύ Ρώμης και Βρυξελλών – πολλώ δε μάλλον Ρώμης – Βερολίνου – μόλις θα σχημάτιζε κυβέρνηση; Τι δεν άντεχαν στον άξονα Βρυξέλλες – Βερολίνο, που άντεξαν σε άλλες περιπτώσεις; Την προδιαγεγραμμένη ιταλική kolotoumba;

**Παρατήρηση 3η :** Η κίνηση Ματαρέλα να μην δεχθεί τον «ευρωσκεπτικιστή» Σαβόνα στο υπουργείο Οικονομικών, παρά τα όσα λέγονται, είναι μέσα στις αυξημένες αρμοδιότητες της ιταλικής Προεδρίας, στο «ημιπροεδρικό» μοντέλο που ακολουθείται στη γείτονα. Τραβηγμένη, από τα μαλλιά, εφαρμογή του ιταλικού συντάγματος, αλλά υπαρκτή διάστασή του. Ακόμη και πρωθυπουργό μπορεί να απορρίψει, αν εκτιμά ότι δεν απολαμβάνει (προκαταβολικά) την εμπιστοσύνη της ιταλικής Βουλής. Ακόμη και πρωθυπουργό μπορεί να διαλέξει όπως τώρα με τον Κοταρέλι. Όπως απολύτως υπαρκτή είναι και η συνταγματοποίηση του Συμφώνου Σταθερότητας, που πρώτη η Ιταλία έβαλε στον καταστατικό της χάρτη. Με άλλα λόγια, δημοκρατία δεν το λες, δικτατορία δεν είναι ακριβώς, τι στο διάολο είναι αυτό το υβρίδιο, και μάλιστα με εμφανείς τις προθέσεις να επεκταθεί το μοντελάκι αυτό και σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες που θέλουν να αναθεωρήσουν τα συντάγματά τους (για ποιον χτυπά η καμπάνα;) μέσα στην επόμενη δεκαετία.

**Παρατήρηση 4η :** Από την άλλη, ο Ματαρέλα έκανε «ήρωες» κατά λάθος τους «ευρωσκεπτικιστές», που θα κατέβουν στις επόμενες εκλογές, όποτε αυτές και αν γίνουν, με σημαία την ακύρωση της κυβερνητικής τους συνεργασίας. Λεγκαλιστές Λομβαρδοί και πεντάστεροι αντισυστημικοί καβάλα στο κύμα της... τρέλας του Ματαρέλα. Δεν μας άφησε ο πρόεδρος να σώσουμε την Ιταλία «μας», κάτι τέτοιο! Οπότε ας προετοιμαζόμαστε για το επόμενο «σοκ» στις επόμενες κάλπες.

**Παρατήρηση 5η :** Αν είσαι πρώην διευθυντής, πρώην στέλεχος, πρώην κάτι σε τράπεζα, την ΕΚΤ ή το ΔΝΤ ή την Παγκόσμια Τράπεζα, και έχεις θέσει εαυτόν πρώτα σε αργία ή διδασκαλία σε πανεπιστήμιο – από αυτά που έχουν συνδεθεί με την αγορά... – και μετά στην διάθεση της ΕΕ για τη διάσωσή της, έχεις κάνει την τύχη σου στην Ευρώπη του σήμερα – τουλάχιστον βουλευτής

Επικρατείας, όπως η «δικιά μας», Έλενα Παναρίτη. Πρωθυπουργός, πάντως είναι, και μετά τον Κοταρέλι, μια σίγουρη δουλειά, για το ευρώ και την Ευρώπη, ρε γαμώτο!

**Παρατήρηση 6η και τελευταία :** Ορισμένοι ευρώπληκτοι, κρατικοδίαιτοι και ΕΣΠΑτρεφόμενοι νεοφιλελεύθεροι της Ελλάδας, γνωστοί επί χρήμασι ευρωπαϊστές, έσπευσαν να υποκλιθούν στον Ματαρέλα και το...μεγαλείο της κίνησής του. Να είχαμε έναν το 2015!, λένε και κολλάει η γλώσσα τους. Προφανώς εννοούν πριν το δημοψήφισμα, που ακόμη τους καίει τα σωθικά, τους τσουρουφλίζει το μυαλό και τους έχει κάνει τεράστια ζημιά στην ψυχολογία.

Γιατί μετά το δημοψήφισμα είχαν όχι έναν αλλά τουλάχιστον τρεις «Ματαρέλα» κατά δήλωσή τους – τον ίδιο τον Παυλόπουλο, τον Στουρνάρα (που είχε, λέει, και έτοιμο το... τείχος προστασίας, το firewall, για να μην βγει η Ελλάδα από το ευρώ) και βέβαια τον ίδιο τον Τσίπρα. Άρα, προς τί αυτή η ξαφνική λατρεία προς Κυρηνάλιο μεριά; Ας έκαναν μια βόλτα στην Ηρώδου Αττικού για να δούν τα είδωλά τους, που χορεύουν σαν αρκούδες στα ντέφια και τις προσταγές του ευρώ.